

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 113 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 161: Forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven. (Skærpelse af straffen for vold, voldtægt, uagtsomt manddrab og forsættelig fareforvoldelse, nævningsager m.v.).

Af Birthe Rønn Hornbech (V) og Helge Adam Møller (KF) m.fl.
(Fremsat 2/2 2001).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Frank Jensen):

Lovforslaget, der er fremsat af Venstre og Det Konservative Folkeparti, går i korthed ud på at hæve strafferammerne for vold, voldtægt, menneskesmugling, uagtsomt manddrab og forsættelig fareforvoldelse.

Ifølge forslaget skal strafferammerne for de nævnte forbrydelser med et snuptag hæves med mellem 1½ år og 4 år, og samtidig foreslås det, formentlig for at undgå for mange besværlige nævningsager som følge af forslaget, at grænserne for, hvornår der skal medvirke nævninge i forbindelse med behandling af straffesager, hæves fra 4 år til 6 år.

Det kan næppe komme som nogen stor overraskelse for forslagsstillerne, at regeringen ikke kan støtte lovforslaget. Lovforslaget betragter jeg også mest som en politisk markering, og det er jo naturligtvis fuldstændigt i orden, at politiske

partier benytter lejligheden til også at markere en politisk holdning.

Vi har tidligere i denne samling her i Folketinget haft lejlighed til at drøfte strafniveauet i voldssager og i voldtægtssager. Det skete den 5. november sidste år i forbindelse med behandlingen af et beslutningsforslag fra CD, B 10. Kort efter, nærmere bestemt den 7. december sidste år, behandlede vi et beslutningsforslag fra Det Konservative Folkeparti om hårdere straffe for voldtægt.

Jeg vil derfor afstå fra at gentage mine indlæg fra disse debatter fra ende til anden og alene kort skitsere hovedpunkterne i regeringens politik på området.

Ved voldspakken fra 1994 blev straffeloven ændret, således at der generelt indførtes forhøjet straf for voldsforbrydelser i gentagelsestilfælde.

Derudover har regeringen med voldspakken for 1997 hævet straffen for grov vold. Jeg kan i den forbindelse nævne, at Danmark rent faktisk er blandt de lande i Europa, der oftest idømmer ubetinget frihedsstraf, dvs. fængselsstraf, for vold. I en statistik udarbejdet af Europarådet i 1999 overgås Danmark i denne henseende kun af Grækenland og Rusland, og vi ligger næsten på linje med Albanien.

Vi har sidste år haft en omfattende debat om strafniveauet i voldtægtssager. Der har været synspunkter fremme i debatten om, at der i de senere år er sket en lempelse af det generelle strafniveau i voldtægtssager.

Det har aldrig været mit eller regeringens ønske, at der skulle ske en sænkning af straffen i voldtægtssager, og det har derfor været vigtigt for regeringen at få afklaret, om dette var tilfældet.

Jeg bad derfor som bekendt Rigsadvokaten om at undersøge spørgsmålet, og i januar i år modtog jeg og Folketinget undersøgelsen.

Det er Rigsadvokatens konklusion, at der ikke er grundlag for at antage, at strafniveauet for sammenlignelige voldtægtssager er faldet siden slutningen af 1980'erne. Undersøgelsen viser, at forskellen i den gennemsnitlige straffelængde i de efterfølgende år ikke skyldes en mildere bedømmelse ved domstolene, men afspejler, at en række forhold, som har betydning for strafudmålingen, f.eks. tidligere straffe, har gjort sig gældende med forskellig hyppighed i sagerne fra de enkelte år.

Rigsadvokatens undersøgelse peger imidlertid på nogle tilfælde, hvor der kan være grund til at se nærmere på, om strafudmålingen ligger